

K. 573
Pest, február 20. 1861

1154

Édes jó Miskán!

Prox levelexük lettünk. Tegyed a testi, engem a fellemei Sütet,
ség akadályoz. Mert el vagyok ugyan foglalt a lappal,
de csupán azért, mert nekem minden fellemei munka tisz-
tanyai erő- s időbe kerül most, mint hajdan. Ha én viszik,
nyerném - hogy a napi jelszót hozzám - a 48-at! Akkor
börög ráérnék levelet írni, s a lap sem úgy festerkedne,
akkor, mint most. Egyelőre is van ebben jó... ha más
nem volna, a te gyönyörű versed, melyet kötelebb meg-
tegyél. Nem szoktam bókrol montani, tiszteletet vagyok
a gondolatig, az te tudod. Hanem ez a vers eloa-
gadt - érte-e az, engen ragadt el, kinek ívet óra
nem voltak raphusaim. És elragadt Peppen minden,
kit, a ki olvasta és írt hozzá. A P. Naplóban fia,
dallal olvasták, Remény ninden eddigi verseid elibe
teve. En nem ugyan, mert sok híre és jó íme,
nék tőled, - de azé mondom, hogy ez a legjobbat egyike
mit te, mit írnod alunk felmutathat. Peterdy Jován
néje, kinek én rendszeres híre vagyok, közönséget
mondott e nagy élvezet a festerkedés. Sic vos
non vobis!

De elég a dicseriádól. Tudom, örömebb halla,
nál (farsán jó) egyebet, például hogy élünk, mit éji.
orálunk hát mi Peppen? A politikai konjunktúrákat
hagyom, hisz azokat tudod hírből, lapokból: Érejtet
itt sincs okos ember. Senki sem tudja megmondani,
hova lyukartunk ki. En magam répiről azé hiszem,
de a alkotmány nem lesz, sem sikeres fülkelés. Ha
a Presse mai híre valószínű, hogy orosz-rossz. ösperők
alliansz létező, akkor az vet. 20. pároszt Szepes
a sajtóhibák köze' lesznek, s megint alhatunk
vagy tisztelet - a mi pedig arutis következik,
azé én nem erem. -

Mert lásd, az én bajom — mi befűzési érelem-
ben fő baj — a helyen, hogy enyhült voltak a szív,
képes gondjai s a peszi élet gondjai által, úgy
látom, napról napra öregbelek. Nagyon hajlott a
kedves könyvaffony bajához: ido s rossz nekem is
kín lesz társaságba menni. De ez még hagyján, csak
a fejbeli munkát bírom. De szívesen át-kel for
is úgy kifáraszt, hogy semmire sem vagyok képes
tovább. És mégis hiarom kell az igát, mert nincs
menetvés. — A lap, a k. társaság járólvi egyaránt
7-800 kört állapítottak meg; az első, felé múlva
leapad, úgy kiszen, felnyire; a másik az igát kiny.
vet kiadási költségeit jó lezz, ha széves. Alt alapi.
lás is oly gyéven ütött ki, hogy fixum fixése,
met is arvátlansággal vehetem fül, mert nem a
jövedelemből telik, hanem a cselily töké fogyasztja. —
Minder nagyon rossz kilátás, de én megsem bd,
non, hogy elknygjam körös, mert rossz állapotom,
ban képleken volnák a tanításra. Itt, ha egy lép
nem megy, másképp csak vergődik az ember, s ha
négre koldulásra kellene is, itt kevésbé szégyennel
tehet, mint akárhod az országban. —

De nem lamentálok oly keservesen, mert iggyt
are gondolnád, hogy tán díjadat akarom elvonni. Ba,
rátom, nig én szívesen, heckenast engem fixet,
s én is fixetherelek, húvár nem szokat, iróimnak.
Teleségem egy ajánlatot telt kedves nődnél,
az én jó könyvaffonyat, valami meate iránt,

— Meg arassa vágni válafrát, s engem kérd,
hogy addig ne küldjem el a díjat. Erre ke-
slik empán. —

Kem gondolatod, mennyi bajom van fakenni
kiállításával is a lapnak. Sokszor egy nyomorú
név, egy rossz példány miatt kifizetbe vagyok elve,
és nem tudom, hogyan adják a fűdőt. A régi
híres kritikust immel-ámonal igazság, de fegyver
sem teljesítik — közreműködésüket. Erdélyi, Ra-
ainoxy, Gyulai hallgat, mint a hal. Jégust sem bír-
hazó dolgotra. Erre addig vártk. és én, kesken
esimálsak, montham, a lap kritikai része, — talán,
túl Salamon is remefebb munkásságom leve, mint
eddig.

Harem ördög vigye a dolgát, minél untat,
lak én kéged errel! Csak ki akartam muge-
onal panaszkodni — tudod, hogy nekem fűdőtsem én
elfogánkodni bajaimat.

Örömmel olvastam a lapot — de nem
tudom a forrás mennyire hiteles — hogy
szemrehányó a miskolci görögűdö hájáná,
lata folytatás gyűgyélni kezd. Adja isten,
minél előbb! Adja isten, hogy a karafi költ
kijátszával lúthaf erőben, egészítébe, ad-
dig is áltjon meg, édes Miskam, és áldja meg
az én kedves jó angyali kromán atroxyst,
ki talán e forrás előbb olvassa, minden jókkel!
Togadjásod fíved ölelésünket!

Barátod
Arany Sándor

